

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ιστορική ημέρα ήταν η 10^η Δεκεμβρίου για το παλαίφατο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, καθώς υπεγράφη επίσημα, παρουσία της ΑΘΜ του Πάπα και Πατριάρχου κ.κ. Θεόδωρου Β, η σύμβαση για το έργο της ανακαίνισης της περιωνύμου Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου, γνωστής και ως «Ροτόντα» της Ανατολής.

Παρόντες στην τελετή της υπογραφής οι δύο μεγάλοι φορείς που θα συμβάλουν στην εκ βάθρων ανακαίνιση: ο φιλογενής πλοιοκτήτης κ.Αθανάσιος Μαρτίνο, ο οποίος αναλαμβάνει εξ ολοκλήρου το κόστος των εργασιών αποκατάστασης και ο κ. Ιμπραχίμ Μάχλαμπ, Πρόεδρος και Δ/νων Σύμβουλος της “Arab Contractors”, της μεγαλύτερης κατασκευαστικής εταιρείας της Αιγύπτου. Υπό τις ευλογίες του Σεπτού Προκαθημένου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αφρικής, οι δύο πλευρές ενώνουν πλέον τις δυνάμεις τους ώστε σε χρονικό ορίζοντα τριών ετών το μοναστικό ενδιαίτημα του Αγίου Γεωργίου να επανέλθει στην προτέρα αίγλη του, ως ένα από τα σημαντικότερα θρησκευτικά κέντρα σε ολόκληρη την Αφρική, πνευματικό «κόσμημα για τον χριστιανισμό, την Ελλάδα και την Αίγυπτο», όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο Μακαριώτατος, αφού «τον Άγιο Γεώργιο σέβονται και τιμούν χριστιανοί και μουσουλμάνοι».

Κατά την τελετή της υπογραφής της σύμβασης μέσα στον Ιερό Ναό, ο Μακ. Πατριάρχης, εμφανώς συγκινημένος, δεν έκρυψε την ικανοποίησή του, διότι «μετά από 100 χρόνια, το μνημείο αυτό της Χριστιανοσύνης, ανακαινίζεται και πάλι.» Και ευχαρίστησε θερμά τον κ. Μαρτίνο, για την από καρδιάς προσφορά του, που έρχεται να προστεθεί στις πολλές του ευεργεσίες του προς την Εκκλησία και την πατρίδα. «Αυτό εδώ το έργο θα διατηρήσει με χρυσά γράμματα το όνομα το δικό σας και της οικογένειάς σας στην αιωνιότητα», προσέθεσε. «Δοξάζω τον Πανάγαθο Θεό, διότι η αποκατάσταση της Θεοβαδίστου Μονής του Αγίου Γεωργίου, του χώρου όπου κατέφυγε η Αγία Οικογένεια κυνηγημένη από το μένος του λυσσαλέου Ηρώδη και του χώρου φυλακίσεως του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου, υπήρξε για μένα όνειρο και οραματισμός από την αρχή της πατριαρχίας μου που σήμερα εμπράκτως πραγματοποιείται, διά της αμέσου ενάρξεως των σχετικών εργασιών». Επίσης, ευχαρίστησε την ανάδοχο Εταιρεία «Arab Contractors», μία εταιρεία με μεγάλη έμπειρα, συνέπεια και αποτελεσματικότητα

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η Ιερά Μονή του Αγίου Γεωργίου ευρίσκεται στην περιοχή του Παλαιού Καΐρου. Πρόκειται για την περιοχή της αρχαίας Βαβυλώνας της Αιγύπτου, η οποία πήρε την ονομασία της μετά την εγκατάσταση των Βαβυλωνίων αιχμαλώτων που έφερε στην Αίγυπτο ο Φαραώ Ραμσή Α΄ (1390 π.Χ.) από την εκστρατεία του στην Ασία. Βρίσκεται κοντά στις πυραμίδες, μεταξύ της αρχαίας Μέμφιδος και της Ηλιουπόλεως.

Στον χώρο αυτό οι Βαβυλώνιοι ανήγειραν φρούριο. «Βαβυλών φρούριον ερυμνόν, αποστάντων ενταύθα Βαβυλωνίων, είτα διαπραξάντων ενταύθα κατοικίαν παρά των βασιλέων» (Στράβων, Γεωγραφία, κεφ.ΧVII). Το φρούριο, λεγόμενο Κασρ ελ Ρουμ ή Κασρ ελ Σάμμα (Παλάτι των Λαμπάδων, είτε λόγω της λατρείας της φωτιάς, είτε λόγω των φωτεινών σημείων προς συνεννόηση) γνώρισε τρεις ανακαινίσεις από τους ρωμαίους αυτοκράτορες Οκταβιανό, Τραϊανό και Αρκάδιο, συνεπεία της γεωγραφικής σπουδαιότητας του χώρου.

Μετά την οριστική επικράτηση του χριστιανισμού στην Αίγυπτο, όταν το έτος 383 μ.Χ. ο Μέγας Θεοδόσιος με διάταγμά του καταργεί τους ναούς του παγανισμού, το Ρωμαϊκό φρούριο μετατρέπεται σε Ναό από στρατιωτικούς προς τιμήν του στρατιώτη Αγίου Γεωργίου, ενώ η Βαβυλώνα καθίσταται Επισκοπή. Μετά την αραβική κατάκτηση της Νειλοχώρας (7^{ος} αι.μ.Χ.) μετονομάζεται σε Φουστάτ (στρατόπεδο, παραλλαγή της βυζαντινής λέξεως Φοσσάτο, εκ της λατινικής fossatum) και μετά την ίδρυση του Καΐρου λέγεται Μισρ αλ Αττίκατ ή Μισρ αλ Γκατίμαντ.

Η Μονή, πλέον του Αγίου Γεωργίου, στο διάβα των αιώνων, λειτούργησε ως γυναικείο μοναστήρι, νοσοκομείο, πτωχοκομείο, γηροκομείο, σχολείο και κοιμητήριο, γνώρισε δε αλλεπάλληλες καταστροφές και ανακαινίσεις, με τελευταία αυτή του 1904, όταν υπέστη σοβαρότητες καταστροφές από πυρκαγιά και αποκατεστάθη από τον Πατριάρχη Φώτιο (1900-1925).

Ο Ναός του Αγίου Γεωργίου είναι κυκλωτερής οκτάστηλος, εφάμιλλος του Ναού του Αγίου Βιταλίου της Ραβέννα, περιβαλλόμενος από αρχαίο τείχος σε απόσταση μισού τετραγωνικού χιλιομέτρου, το μεγαλύτερο τμήμα του οποίου έχει καταστραφεί. Το 1998 το ελληνικό κράτος ανέλαβε την ανέγερση νέου τείχους για να διασωθούν τα αρχαία τμήματά του, με δύο εισόδους, την κεντρική προς το Ηγουμενείο και την είσοδο προς το ελληνικό κοιμητήριο, το οποίο μαρτυρεί και διασώζει ένδοξες μνήμες του αιγυπτιώτη ελληνισμού.